

Adolph Peter Adlers prædiken almindelig bededag

Taler

Adolph Peter Adler
Teolog og sognepræst

Sted

Hasle Kirke

Omstændigheder

Prædikentekst

Esajas' Bog kapitel 55, vers 6-8

- 1 Jeg har sagt forrige Gang, at vi ikke skulle tro Alt, hvad vor Tanke siger til os, thi Verden er under en ond Aand, der forstyrrer og bedrager Menneskets Tanker, naar det tænker uden Ordet, uden Jesu Lære. Naar Tanken river sig løs fra den, kan den finde paa mange Undskyldninger og Forestillinger, hvorved den
- 5 bedrager sig selv. Jeg siger: den kan finde paa, thi den kan fordybe sig i sig selv uden Legeme; husk vel paa det Ord: uden Legeme; thi naar Tanken fordyber sig i sig selv uden Legeme, er den ond og Mennesket maa dø.

- Jeg har sagt, at naar Mennesket forbinder Kjærlighed med Troen, Guds Aand med Jesu Legeme, har Mennesket et evigt Liv; men naar Mennesket adskiller Guds Aand fra Legemet, maa Mennesket dø. Og hvorledes adskiller Mennesket Guds Aand fra Legemet, Kjærligheden fra Troen? Derved at Tanken fordyber sig i sig selv.

- 15 Jeg har sagt, at de første Mennesker kunde have havt et evigt Liv, naar de havde forbundet Guds Aand med Legemet, Guds Aand med Verden. Men de adskilte Guds Aand fra Legemet og Guds Aand fra Verden. Og hvorfor gjorde Mennesket det? Fordi Tanken fordybede sig i sig selv, uden Legeme, uden Verden. Istedet for at være tro, og forbinde Aandens Røst med Legemet og
- 20 Verden, var Tanken utro, og fordybede sig i sig selv. Tanken, der fordybede sig i sig selv, var slangen.

- Og Slangen talte til Quinden og hun forførte sin Mand. Derfor straffede Gud Tanken. Den havde været farligere for Mennesket end alle Markens vilde Dyr;
- 25 de gjorde ikke Mennesket nogen Fortred; hvad der gjorde dem Fortred, og paaførte dem Døden, var deres egen Tanke. Derfor straffede Gud den og forbandede den; den må æde Støv; den kjender kun Overfladen af Tingene. Og

Gud satte Fjendskab imellem Tanken og Quinden, og Tankens Æt og
30 Quindens Æt. Og Quindens Æt er Christus. Derfor tro ikke Alt hvad din egen
Tanke siger til dig; thi der er Fjendskab imellem Tankens Æt og Christus. Og
fremfor Alt lad den ikke fordybe sig i sig selv uden Legeme. Naar du nu skal
have det evige Liv, saa maa du forbinde Kjærligheden med Troen, Guds Aand
med Jesu Legeme, og gjør du det, saa er du god, thi du forbinder Guds Aand
35 med Legemet; men fordyber du dig i dig selv, alene med din egen Tanke, saa
adskiller du Kjærligheden fra Troen, Guds Aand fra Jesu Legeme, og saa maa du
dø; thi du gjør ligesom de første Mennesker, du adskiller Guds Aand fra
Legemet; saa er du Slangen, den levende Sjæl, der fordyber sig i sig selv, saa saarer
du Jesu Lære; men husk paa, hvad der staar, han skal knuse dit Hoved, naar du
40 rører hans Hæl. Derfor skulle vi i Jesu Navn bede Gud bevare vore Tanker. Vi
have mere at stride imod, end de første Mennesker; thi da deres Tanke
fordybede sig i sig selv, da var det ene og alene deres egen Skyld; thi der var ingen
ond Aand til. Men nu er der en ond Aand til, der er vred paa Verden, der opgav
den, og vred paa Jesus, der overvandt den. Og den sniger sig ind i Menneskets
45 Tanker, og vil gjerne have Tanken til at fordybe sig i sig selv, og adskille
Kjærligheden fra Troen, Guds Aand fra Jesu Legeme. Men naar Fristeren
kommer til dig, saa beed om Hjælp i Jesu Navn, saa skal han udstøde ham af
Huset; thi den, af hvem nogen er overvunden, dens Træl er han og bleven. Jesus
blev ikke fristet af det Onde; thi Gud fristes ikke af det Onde; derfor har han
50 overvundet ham. Og han har overvundet ham for vor Skyld, for at kunne skaffe
os Ret og hjælpe os. Thi den onde Aand var kommet ved et Menneske, og
skulde den overvindes, da maatte det ogsaa skee ved et Menneske; thi Gud er
retfærdig; Mennesket skulde selv overvinde hvad Mennesket selv havde skabt.
Men Mennesket selv kunne ikke overvinde den onde Aand; thi Mennesket selv
55 var ondt, og den onde Aand var stærk. Da forbarmede Jesus sig over Mennesket,
og tog et Menneskes Skikkelse paa; og Fristeren gik til ham, men blev udstødt;
og den onde Aand blev overvundet af et Menneske, af det Menneske Jesus
Christus.

60 Jesus har overvundet den onde Aand; derfor har han Magt til at udstøde den.
Men derfor er det ogsaa, at du skal bede i Jesu Navn; thi ellers hjælper Bønnen
ikke. Men er du i Fristelse og beder til Gud i Jesu Navn, saa bliver den onde
Aand udstødt. Kom derfor ikke og siig, at Bønnen ingen Kraft har. Den onde
Aand bliver stødt ud; men saa skal du ogsaa selv gjøre Dit til at holde den borte,
65 og ikke atter lokke den til Huset. Og hvorledes lokke vi den til Huset? Naar vi
ere alene; saa ligger den for Døren og lurer paa, at kunne bryde ind; thi den veed,

at det er ikke godt, at Mennesket er alene; Tankens Æt er forbandet, der er Fjendskab imellem den og Christus. Derfor skal især Tankens Æt stride imod og arbejde; det er dens Frelse; thi saa forbarmer Jesus sig over den og kommer til den; thi Jesus vil helst tilbedes af de Vise.

Og vi lokke den onde Aand til os, naar vi pleie Kjødets til at vække Begjærlighed; thi Hver fristes, naar han drages og lokkes af sin egen Begjærlighed. Og vi lokke den til os, naar vi trodse hverandre og bære Avind imod hverandre; thi hvorfor stod Cain op mod sin Broder og slog ham ihjel? Fordi hans Gjerninger vare onde, men hans Broders gode; han var misundelig; derfor blev han vred, derfor falmede hans Ansigt. Og hvor Avind og Trætte er, der er Forvirring og al ond Handel.

Vi lokker den onde Aand til os, naar vi lokkes af vor egen Forfængelighed; thi hvor der er Forfængelighed, der er Løgns Ord; og husk paa, at Djævelen var en Løgner fra Begyndelsen, og naar han taler Løgn taler han af sit Eget.

Alle disse onde Aander fordriver Bønnen i Jesu Navn. I have hørt, hvorledes Jesus uddrev de onde Aander, saa de fore ud; det Samme gjøre de endnu, naar vi bede i Jesu Navn. Og vi skulle altid bede, og ikke blive trætte. Idag er det en stor Bededag. Den er maaskee til Erindring om en Tid, da Landet blev hjemsøgt af en stor Plage. Vi høre saa meget i denne Tid om store Landeplager, om Ild og Jordskælv. Lad os i Jesu Navn bede Gud bevare os fra Sligt. Og lad os selv omvende os fra vore Laster og Vildfarelser. Vi vide, at Øxen ligger ved Roden af Træerne, og hvert Træ, som ikke bærer god Frugt, skal omhugges og kastes i Ilden; men vi vide ogsaa, at Viingaardsmanden beder for os, indtil han faar gravet om sit Træ og gjødet det, om det da maaskee vil bære Frugt. Vi vide, at Gud haver ikke Behagelighed i den Ugudeliges Død, men i det, at den Ugudelige omvender sig fra sin Vei, at han maa leve. Vi vide, at Bjergene skulle vel vige, og Høiene bevæges, men Jesu Miskundhed skal ikke vige fra os, naar vi elske ham og holde hans Ord. Thi han er vor Forbeder og vor Talsmand hos Faderen.

100

Kilde

Nogle Prædikener, 1843, s.64-67

Kildetype

Dokumentation i bogværk

105

Tags

Prædiken, Prædikener fra 1800-tallet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/adolph-peter-adlers-praediken>

110

115

120

125

130

135

140